

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžhk/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016201172
Dátum vydania rozhodnutia: 04.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201172.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: 1/ VUMAT SK, s.r.o., Železničná 9, Veľký Šariš, právne zastúpený: iTRUST Legal, s.r.o., Trnavská cesta 50A, Bratislava, 2/ TERCIA, spol. s r.o., Kamenná cesta 8869, Žilina, právne zastúpený: Advokátska kancelária - JUDr. Dominika Matušková, s.r.o., Pod Vtáčnikom 13896/3, Bratislava, 3/ B.C.D., spol. s.r.o., Hrabiny 254/59, Lipovec, právne zastúpený: ŠTEPANOVSÝ & Partners, s. r. o., Žellova 6, Bratislava, proti žalovanému: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2016/KH/R/2/028 zo dňa 9. júna 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ a o kasačnej sťažnosti žalobcu 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/133/2016-116, 6S 147/2016-116, 6S 173/2016-116 zo dňa 23. mája 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu 1/ a kasačnú sťažnosť žalobcu 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/133/2016-116, 6S 147/2016-116, 6S 173/2016-116 zo dňa 23. mája 2017 z a m i e t a .

Kasačným sťažovateľom 1/ a 3/ právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žaloby žalobcov 1/, 2/ a 3/, ktorými sa domáhali preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 2016/KH/R/2/028 zo dňa 9. júna 2016, ktorým v konaní o rozklade zamietol rozklad žalobcov a potvrdil rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odbor kartelov (ďalej aj „prvostupňový orgán“, alebo „úrad“) č. 2015/KH/1/2015 zo dňa 25. mája 2015 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Žalobcovia 1/, 2/, 3/ sa žalobami doručenými krajskému súdu domáhali preskúmania zákonnosti a

zrušenia rozhodnutí orgánov verejnej správy oboch stupňov. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 5S/133/2016-103 zo dňa 17. januára 2017 spojil na spoločné konanie veci vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5S/133/2016, sp.zn. 6S/147/2016 a sp. zn. 6S/173/2016 s tým, že ďalej bude vedené pod sp. zn. 5S/133/2016.

3. Krajský súd v prejednávanej veci preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. 2016/KH/R/2/028 zo dňa 9. júna 2016, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Protimonopolného úradu SR, odbor kartelov č. 2015/KH/1/015 zo dňa 25. mája 2015. Prvostupňový orgán verejnej správy v správnom konaní č. 0026/OKT/2014, začatom dňa 24. novembra 2014 z vlastného podnetu v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení predpisov účinných od 01.07.2014 vo veci možnej dohody obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 136/2001 Z.z.“) v znení predpisov účinných do 31. decembra 2011, na základe § 22 ods. 1 d) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. v znení predpisov účinných od 01. júla 2014 rozhodol tak, že konanie podnikateľov :

- VUMAT SK, s.r.o., IČO: 36 406 503, so sídlom Pri cintoríne č. 36, 010 04 Žilina, v čase od 21. septembra 2009 do 12. októbra 2009 a

- B.C.D., spol. s r.o., IČO: 31 623 298, so sídlom Obrancov mieru 1774/12, 026 01 Dolný Kubín, v čase od 21. septembra 2009 do 12. októbra 2009

- TERCIA, spol. s r.o., IČO: 36 375 764, so sídlom Závodská cesta 2958/6, 010 01 Žilina, v čase od 21. septembra 2009 do 12. októbra 2009, spočívajúce v tom, že títo podnikatelia prostredníctvom výmeny informácií koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky a účasť v súvislosti s verejnou obchodnou súťažou (ďalej len „VOS“) vyhlásenou vyhlasovateľom Z. K., so sídlom M., XXX XX C. dňa 21. septembra 2009 s predmetom zákazky „Rekonštrukcia penziónu ENERGETIK“, v predpokladanej hodnote 1.005.962,53 € bez DPH tak, aby poradie uchádzačov a víťaz boli dopredu známe, a svoj zámer následne predložením zosúladených ponúk v praxi aj realizovali je dohodou obmedzujúcou súťaž pri účasti a predkladaní ponúk v procese predmetnej verejnej obchodnej súťaže, ktorá mala za cieľ obmedzenie hospodárskej súťaže na trhu stavebných a rekonštrukčných prác vrátane dodávok zariadení na území Slovenskej republiky, prostredníctvom priameho alebo nepriameho určenia cien tovaru, rozdelenia trhu a koluzívneho správania sa, v dôsledku ktorého podnikatelia koordinovali svoje správanie v procese verejnej obchodnej súťaže, ktorá je podľa § 4 ods.1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. v znení predpisov účinných do 31.12.2011 zakázaná. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. v znení predpisov účinných do 31.12.2011 Protimonopolný úrad Slovenskej republiky za konanie uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozhodnutia ukladá:

a) podnikateľovi VUMAT SK, s.r.o., IČO: 36 406 503, so sídlom Pri cintoríne č. 36, 010 04 Žilina, pokutu vo výške 165.341 €

b) podnikateľovi B.C.D., spol. s r.o., IČO: 31 623 298, so sídlom Obrancov mieru 1774/12, 026 01 Dolný Kubín, pokutu vo výške 28.176 €

c) podnikateľovi TERCIA, spol. s r.o., IČO: 36 375 764, so sídlom Závodská cesta 2958/6, 010 01 Žilina, pokutu vo výške 63.562 €.

4. Krajský súd po oboznámení sa s námietkami žalobcov uvedených v žalobách konštatoval, že nie sú dôvodné, pretože mal z administratívneho spisu preukázané, že žalovaný vykonaným dokazovaním preukázal kolúzne konanie žalobcov vo verejnom obstarávaní. Krajský súd v preskúmanom konaní z administratívneho spisu žalovaného zistil, že dňa 23. septembra 2009 zverejnila vyhlasovateľka Z. K. na webovej stránke <http://www.penzionenergetik.sk/> výzvu na predloženie ponuky do VOS s predmetom zákazky „Rekonštrukcia penziónu ENERGETIK“ - ITMS 25130120064 v predpokladanej hodnote 1,005.962,53 € bez DPH, s miestom uskutočnenia prác v Demänovskej doline, ktorá mala byť spolufinancovaná z európskeho fondu regionálneho rozvoja a prostriedkov štátneho rozpočtu. Lehota na predkladanie návrhov do predmetnej súťaže bola stanovená na 12. október 2009 do 12.00 hod.

Otváranie ponúk sa uskutočnilo v ten istý deň o 12,30 hod v sídle vyhlasovateľa. Kritériom hodnotenia návrhov bola celková cena za predmet zákazky bez DPH. Súťažné podklady si prevzali traja podnikatelia: VUMAT SK, s.r.o. B.C.D., spol. s r.o. a TERCIA, spol. s r.o., ktorí zároveň v stanovenej lehote predložili svoje ponuky. Na otváraní návrhov sa nezúčastnil nikto z uvedených uchádzačov. Výsledky súťaže boli písomne oznámené uchádzačom listami zo dňa 12. októbra 2009. Zo súťaže bolo vylúčený žalobca 2/ z dôvodu, že nepredložil doklad preukazujúci oprávnenie podnikat'ľ, čo bolo jednou z podmienok účasti v súťaži. Víťazom VOS sa stal žalobca 1/, ktorý ponúkol najnižšiu cenu 1,005.962,52 €, žalobca 2/ 1,167.533,02 € a žalobca 3/ 1,061.393,65 €, za predmet zákazky. Dňa 12. októbra 2009 so žalobcom 1/ uzavrela vyhlasovateľka Zmluvu o dielo s cenou 1.005.962,53 € bez DPH. Prílohu zmluvy tvoril rozpočet.

5. Krajský súd ďalej zistil, že prvostupňový orgán mal k dispozícii dve sady dokumentácie k predmetnej VOS, ktorú mu jednu predložilo Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „MH SR“), druhú sadu vyhlasovateľka. Prvostupňový orgán porovnaním sád zistil, že dokumentácia žalobcu 3/ a žalobcu 2/, ktorú mu doručila vyhlasovateľka sa v časti rozpočet odlišovala od rozpočtu týchto žalobcov, ktoré mu v rámci dokumentácie predložilo MH SR. R Rozpočet jednotlivých žalobcov doručený prvostupňovému orgánu od vyhlasovateľky obsahoval na CD nosičoch len vlastné cenové ponuky žalobcov, rozpočet doručený od MH SR obsahoval na CD nosiči cenovú ponuku žalobcu 2/ v skrytých stĺpcoch, okrem jeho vlastnej cenovej ponuky, cenovú ponuku uchádzačov žalobcu 1/ a žalobcu 3/. Rozpočet žalobcu 3/ obsahoval na CD nosiči cenovú ponuku žalobcu 1/. Dokumentácia predložená MH SR je dokumentácia, ktorú predložila vyhlasovateľka agentúre SACR na základe výzvy, za účelom vykonania overovania správnosti obstarania tovarov, služieb a stavebných prác v súlade s § 281 až 288 zákona č. 513/1991 a s podmienkami definovanými vo výzve KaHR-31DM-0902. Skutočnosť, že dokumentácia je totožná s originálom archivovaným u vyhlasovateľky, potvrdila pre MH SR vyhlasovateľka čestným vyhlásením. Krajský súd uviedol, že obe sady predloženej dokumentácie, kópia originálu z MH SR a originál od vyhlasovateľky, tvoria súčasť spisu vedeného k predmetnému správneému konaniu.

6. Pri vyhodnocovaní podozrenia, či v súvislosti s verejným obstarávaním zákazky „Rekonštrukcia penziónu ENERGETIK“ došlo ku koordinácii postupu žalobcov, posudzoval krajský súd cenové ponuky predložené jednotlivými uchádzačmi predmetného verejného obstarávania. Z porovnávaní jednotkových cien medzi žalobcami navzájom na základe cenových indexov krajskému súdu vyplynulo, že žalobca 2/, ktorý v súťaži skončil tretí, vo všetkých 205 položkách rozpočtu ponúkol jednotkové ceny ako 1,10 násobok jednotkových cien žalobcu 3/, ktorý v súťaži skončil druhý. Zároveň vo vzťahu k jednotkovým cenám žalobcu 1/ rade vykazovali jednotkové ceny žalobcu 2/ 13 konštantných koeficientov v rozsahu od 1,08 do 1,21, z čoho vyplýva, že cenová ponuka žalobcu 2/ bola najvyššia. Ponukové ceny žalobcu 3/ boli vo vzťahu k žalobcovi 2/ nižšie o 0,10 násobok vo všetkých 205 cenových položkách. Voči jednotkovým cenám žalobcu 1/ boli jednotkové ceny stanovené 13 konštantnými koeficientmi v rozsahu od 0,98 do 1,10 tak, aby cenová ponuka žalobcu 3/ bola vyššia ako cenová ponuka žalobcu 1/. Nakoľko jednotkové ceny žalobcu 2/ boli stanovené vo všetkých 205 cenových položkách ako 1,10 násobok jednotkových cien žalobcu 3/ a zmeny, ktoré urobil v ponuke žalobcu 3/ voči žalobcovi 1/ prostredníctvom 13 konštantných koeficientov sa automaticky premietli do cenovej ponuky žalobcu 2/ pri porovnávaní jeho ponuky so žalobcom 1/. Preto cenová ponuka žalobcu 2/ voči žalobcovi 1/ vykazuje rovnako ako cenová ponuka žalobcu 3/ voči žalobcovi 1/ 13 konštantných koeficientov.

7. Krajský súd zhodne s prvostupňovým orgánom konštatoval, že porovnaním jednotkových cien za jednotlivé cenové položky žalobcu 3/ a žalobcu 2/ identifikoval 100 % zhodu v existencii cenového indexu. Cenový index predstavuje vo všetkých 205 ocenených položkách rozpočtu hodnotu 1,10 čo znamená, že každá jednotková cena za jednotlivú cenovú položku v ponuke žalobcu 2/ je 1,10 krát násobne vyššia ako jednotková cena za každú typovo rovnakú položku rozpočtu v rozpočte žalobcu 3/. Z uvedeného vyplýva, že cenová ponuka žalobcu 2/ vychádzala z cenovej ponuky žalobcu 3/, ktorý sa po vyhodnotení ponúk umiestnil pred ním.

8. Krajský súd ďalej konštatoval, že porovnaním jednotkových cien za jednotlivé cenové položky

žalobcu 3/ so žalobcom 1/ identifikoval existenciu 13 rôznych cenových indexov, teda ponukové ceny žalobcu 3/ a žalobcu 1/ pri ich vzájomnom porovnaní vykazujú výraznejšie odchýlky, vzhľadom na to výsledok cenového porovnania medzi neúspešnými žalobcami a žalobcom 1/ na základe indexov nepovažoval za dôkaz. Konštatoval však, že uvedený záver, vzhľadom na vykonané dôkazy, tak ako boli zhrnuté v rozhodnutí, nezbavuje viny žalobcu 1/ z účasti na kolúzii v predmetnej VOS.

9. Krajský súd mal na základe zistení z administratívneho spisu za preukázané, že konanie žalobcov pri príprave a predkladaní cenových ponúk do predmetnej VOS nebolo nezávislé, nakoľko medzi žalobcami došlo v roku 2009 k dohode o koordinácii postupu vo VOS, predovšetkým v súvislosti s vytvorením a predložením cenovej ponuky, stanovením poradia uchádzačov a možným rozdelením trhu. Podľa názoru krajského súdu bolo v konaní preukázané, že žalobcovia sa na víťazovi predmetnej zákazky - žalobcovi 1/ vopred dohodli a žalobca 2/ a 3/ predložili len krycie ponuky.

10. V tejto súvislosti krajský súd uviedol, že jedným z najčastejšie sa vyskytujúcich znakov vypovedajúcich o kolúzii vo verejnom obstarávaní je spôsob stanovenia cien. V prípade, ak účastníci verejného obstarávania priamo alebo nepriamo určia, kto ponúkne akú cenu, prípadne sa dohodnú na postupe, či určitom vzorci, ktorý sa použije pri výpočte ponukových cien u neúspešných uchádzačov, dochádza k narušeniu nezávislej cenovej politiky podnikateľov. V dôsledku uvedeného správania sa žalobcovia vylúčili zo súťaže v predmetnej VOS, pretože ich súťažné ponuky neboli výsledkom nezávislej cenovej politiky, ale boli vypracované na základe dohody, ktorá medzi nimi existovala ešte pred podaním súťažných ponúk. Krajský súd tak konštatoval, že uvedené správanie žalobcov predstavuje osobitný druh kartelovej dohody označený aj ako kolúzia (kolúzne správanie) vo verejnom obstarávaní, ktorým sa v súťaži de facto stráca podstata a zmysel verejného obstarávania.

11. Krajský súd mal za to, že v prípade žalobcov došlo k podaniu krycej ponuky, ktorá je najčastejšou formou kolúzie vo verejnom obstarávaní. Išlo o správanie, kedy žalobca 3/ dal vyššiu ponuku ako žalobca 2/ a títo predložili vyššiu cenovú ponuku ako vopred dohodnutý víťaz, t.j. žalobca 1/ a cieľom tejto schémy bolo vyvolať ilúziu skutočnej súťaže. Žalovaný porovnávaním súťažnej dokumentácie žalobcov zistil, že cenové ponuky žalobcov vykazovali vysoký stupeň zhodnosti, nakoľko ponuky žalobcov obsahovali podstatný počet rovnakých odhadov nákladov na jednotlivé položky. Na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania prvostupňovým orgánom i žalovaným (body 59-74 rozhodnutia) boli podľa názoru krajského súdu vyvrátené námietky žalobcov v ktorých tvrdili, že prvostupňový orgán a žalovaný nevysvetlili a nezdôvodnili, prečo mohlo dôjsť ku kolúznemu správaniu medzi žalobcami.

12. Krajský súd sa nestotožnil s námietkou žalobcov o nedostatočnom vymedzení konania, nakoľko výrok prvostupňového rozhodnutia obsahuje opis konania účastníkov administratívneho konania, ktorý má tieto konkretizačné prvky: „... v čase od 21.09.2009 do 12.10.2009 ... spočívajúce v tom, že títo podnikatelia prostredníctvom výmeny informácií koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky a účasť v súvislosti s verejnou obchodnou súťažou vyhlásenou vyhlasovateľom Z., so sídlom M., XXX XX C. dňa 21.09.2009 s predmetom zákazky „Rekonštrukcia penziónu ENERGETIK“, v predpokladanej hodnote 1 005 962,53 Eur bez DPH, tak, aby poradie uchádzačov a víťaz boli dopredu známe, a svoj zámer následne predložením zosúladených ponúk v praxi aj realizovali je dohodou obmedzujúcou súťaž pri účasti a predkladaní ponúk v procese predmetnej verejnej obchodnej súťaže, ktorá mala za cieľ obmedzenie hospodárskej súťaže na trhu stavebných a rekonštrukčných prác vrátane dodávok zariadení na území Slovenskej republiky, prostredníctvom priameho alebo nepriameho určenia cien tovaru, rozdelenia trhu a koluzívneho správania sa, v dôsledku ktorého podnikatelia koordinovali svoje správanie v procese verejnej obchodnej súťaže, ktorá je podľa § 4 ods.1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení predpisov účinných do 31.12.2011 zakázaná ...“

13. Vzhľadom na druh a povahu správnych deliktov v oblasti ochrany hospodárskej súťaže, mal krajský súd za to, že výrok prvostupňový orgán formuloval čo najpresnejšie v duchu požiadavky nezameniteľnosti a konkretizácie skutku, ide o štandardný výrok, ktorý súd v danom prípade akceptoval.

14. Krajský súd uviedol, že spôsob spáchania predmetného skutku je vo výroku uvedený: „...spočívajúce v tom, že títo podnikatelia prostredníctvom výmeny informácií koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky a účasť v súvislosti s verejnou obchodnou súťažou vyhlásenou vyhlasovateľom T. K., so sídlom M., XXX XX C. . dňa 21.09.2009 s predmetom zákazky „Rekonštrukcia penziónu ENERGETIK“, v predpokladanej hodnote 1 005 962,53 € bez DPH, tak, aby poradie uchádzačov a víťaz boli dopredu známe, a svoj zámer následne predložením zosúladených ponúk v praxi aj realizovali...“ pričom je špecifikovaná aj konkrétna obchodná verejná súťaž (ďalej len „OVS“), ktorá nemôže byť zamenená s inou OVS alebo verejným obstarávaním. Rovnako výrok obsahuje určenie času: „... v čase od 21.09.2009 do 12.10.2009 ...“ a určenie miesta: „...na území Slovenskej republiky...“.

15. K námietke žalobcov, týkajúcej sa doplnenia dokazovania krajský súd uviedol, že oba orgány verejnej správy spoľahlivo zistili skutkový stav veci, zabezpečili si dostatok dôkazov, vypočuli svedkov - vyhlasovateľku dňa 04. januára 2015 a prevádzkara penziónu ENERGETIK dňa 03. februára 2015 za účasti právnych zástupcov žalobcov 1/ až 3/. Dňa 6. mája 2015 im zaslal žalovaný výzvu pred vydaním napadnutého rozhodnutia, ku ktorej sa vyjadril iba žalobca 2/. Pretože žalobcovia návrh na doplnenie dokazovania konfrontáciou svedkov a vypočutím pracovníkov MH SR pred vydaním napadnutého rozhodnutia nenavrhl, tento návrh považoval krajský súd za účelový.

16. Krajský súd považoval za nedôvodnú i námietku žalobcov ohľadne výšky pokuty, pretože prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty hmotnoprávne správne postupoval podľa zákona v znení účinnom do 31. decembra 2011. Poukázal na § 44d ods. 2 zákona č. 136/2001 Z.z. v znení účinnom od 01. júla 2014, podľa ktorého sa na ukladanie pokút za porušenie ustanovení predpisov účinných do 30.06.2014 použijú ustanovenia tohto zákona účinné od 1. júla 2014, ak sú pre podnikateľa priaznivejšie. Krajský súd mal za to, že uplatnenie ustanovenia zákona účinného od 01. júla 2014 by pre žalobcov neznamenovalo priaznivejšie posúdenie výšky pokuty, preto úrad postupoval správne, keď na ukladanie pokút za porušenie ustanovení predpisov účinných do 31. decembra 2011 použil ustanovenia zákona č. 136/2001 Z. z. účinného do 31. decembra 2011.

17. Krajský súd zdôraznil, že pokuta z hľadiska generálnej prevencie má represívny charakter a jej výška, pokiaľ má mať aj odstrašujúci efekt a súčasne motivovať podnikateľa k dodržiavaniu zákona, má byť uložená tak, aby presiahla nadobudnutý majetkový prospech (dosiahnutý z uvedených praktík). Žalovaný pri aplikácii kritériá ust. § 38 ods. 9 zákona č. 136/2001 Z.z. pri uložení pokuty v prejednávanej veci použil v konaní zadovážené dôkazné prostriedky, ktorými boli hlavne listinné dôkazy a uložil pokutu predstavujúcu 10 % z obratu za účtovné obdobie predchádzajúce vydaniu rozhodnutia, t.j. 10 % z celkového obratu za posledné účtovné obdobie v zmysle § 38 ods. 1 . zákona č. 136/2001 Z.z.

18. Základným východiskom pre výpočet pokuty bol pre prvostupňový orgán obrat dosiahnutý žalobcov v 1/ až 3/ na vymedzenom relevantnom trhu za stavebné práce dosiahnutý na území SR za posledné uzavreté účtovné obdobie, v ktorom sa žalobca zúčastnil na protisúťažnom konaní, teda v roku 2009 spolu s fotokópiami výkazu ziskov a strát a ich celkový obrat za rok 2014. Žalobca 1/ uviedol celkový obrat za rok 2009 v čiastke 15.334.259,- € celkový obrat za rok 2014 v čiastke 1.653.419,- €; žalobca 2/ mal celkový obrat v roku 2009 2.169.035,- € a celkový obrat v roku 2014 mal v čiastke 635.629,- €. Žalobca 3/ uviedol celkový obrat za rok 2009 v čiastke 626.315,- € a zároveň uviedol, že jeho relevantný obrat za rok 2009 je 0,00 €. Krajský súd sa stotožnil s tvrdením prvostupňového orgánu keď stanovil relevantný obrat žalobcu 3/ za rok 2009 vo výške 683.077,- €. Žalobca 3/ nepredložil prvostupňovému orgánu informáciu o predbežnom obrate za rok 2014.

19. Krajský súd uviedol, že uzavretie dohody obmedzujúcej súťaž, ktorá v sebe zahŕňa koluzívne správanie, v dôsledku ktorého žalobcovia koordinovali svoje správanie v procese verejného obstarávania patrí medzi najzávažnejšie porušenia zákona, tzv. ťažké kartely. Podľa názoru krajského súdu uložená sankcia zodpovedá povahe, závažnosti správneho deliktu, dĺžke protiprávneho konania a súčasne aj

požiadavke generálnej prevencie.

20. Podľa názoru krajského súdu mal úrad nesporne preukázané, že žalobcovia koordinovali svoje správanie pri vypracovaní a predkladaní súťažných ponúk v posudzovanom verejnom obstarávaní za účelom zabezpečenia víťazstva vopred určeného uchádzača s cieľom obmedziť súťaž. Účastníci uzatvorili dohodu, ktorá mala za cieľ obmedziť hospodársku súťaž. Táto dohoda bola žalobcami aj v praxi realizovaná, účastníci dohody predkladali súťažné ponuky vo verejnom obstarávaní s vedomím, že týmto svojím konaním ovplyvnia výsledok súťaže a umožnia, aby sa víťazom stal vopred určený uchádzač - žalobca 1/. Konanie žalobcov bolo posúdené ako jeden trvajúci správny delikt, spočívajúci v zosúladenom postupe podnikateľov v predmetnom verejnom obstarávaní, ktorého cieľom bolo obmedzenie súťaže.

21. Krajský súd po preskúmaní zákonnosti rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy v medziach žalôb dospel k záveru, že orgány verejnej správy oboch stupňov riadne zistili skutkový stav veci, riadne sa vysporiadali so všetkými dôvodmi uvedenými žalobcami v podaných žalobách, správne vyhodnotili skutkový a právny stav a vec správne právne posúdili. Súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí a preto žaloby žalobcov podľa § 190 SSP zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 167 SSP.

2.

22. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca 1/ („kasačný sťažovateľ 1/“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) a f) SSP. Žalobca 1/ navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie zruší a vec vráti orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie a žalobcovi prizná voči žalovanému náhradu trov konania.

23. V sťažnostnom bode 1. Nesprávne právne posúdenie veci uviedol, že v podanej žalobe namietal, že v zmysle právneho poriadku musí byť súčasťou výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného jednoznačne definovaná skutková veta, t.j. výroková časť napadnutého rozhodnutia je nejednoznačná a absentuje v nej konkretizácia skutku. Výrok rozhodnutia o postihu za iný správny delikt musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade aj uvedenie iných skutočností, ktoré sú potrebné k tomu, aby nemohol byť zamenený iným. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie zákona o správnom konaní (§ 47 ods. 2 správneho poriadku). Žalobca 1/ mal za to, že výrok napadnutého rozhodnutia tieto náležitosti nespĺňal, čo považoval za dôvod na zrušenie oboch rozhodnutí žalovaného a vrátenie veci na ďalšie konanie. Krajský súd však v napadnutom rozsudku konštatoval (bod 211 a 212) dostatočnú konkretizáciu skutku a argumenty žalobcu 1/ vyhodnotil ako nesprávne, čím podľa názoru žalobcu 1/ vec nesprávne posúdil.

24. Nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom žalobca 1/ vzhľadom aj vo veci uloženej pokuty zo strany žalovaného, ktorú súd vyhodnotil ako uloženú správne. Žalobca 1/ bol presvedčený, že pokuta mu bola uložená neoprávnene, keďže neporušil ustanovenia zákona č. 136/2001 Z.z., neuzavrel kartelovú dohodu a nedopustil sa koluzívneho správania. Aj v prípade, ak by došlo k porušeniu ustanovení zákona, čo však žalobca dôrazne popiera, mal za to, že pokuta bola uložená v rozpore so zákonom a výška pokuty je nedôvodná. Domnieval sa, že závažnosť treba posudzovať vzhľadom na jeho negatívny dopad na spoločnosť, na dĺžku a rozsah takéhoto prípadného porušenia zákona a tiež vzhľadom na jeho vplyv na súťaž na relevantnom trhu.

25. V sťažnostnom bode 2. Nesprávny procesný postup, Nedostačujúce zistenie skutkového stavu na posúdenie veci žalobca 1/ uviedol, že bol postupom krajského súdu ukrátený na svojich právach vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, a to z dôvodu nedostačujúceho zistenia skutkového stavu potrebného na posúdenie veci. Tento nedostatok žalobca 1/ vytýkal už v podanej žalobe, no konajúci súd sa obmedzil len na stručné konštatovanie, že žalovaný dostatočne zistil skutkový stav potrebný pre vydanie rozhodnutia a súd sa s jeho závermi stotožnil. Nedostatočne zisteným skutkovým

stavom krajský súd porušil procesné postupy a znemožnil mu tak riadne uplatniť jeho procesné práva ako aj právo na spravodlivý proces. Žalobca 1/ mal za to, že závery žalovaného o účasti žalobcu 1 na kartelovej dohode, osobitne obsiahnuté napr. v bodoch 34, 52, 67, 70, 73 a 74 druhostupňového rozhodnutia, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalovaný nikde v napadnutých rozhodnutiach jednoznačne nepreukázal akúkoľvek účasť žalobcu 1/ na kartelovej dohode resp. koordinovaní ponúk účastníkov vo VOS. Žalobca 1/ toto tvrdenie a závery žalovaného ako nedôvodné odmieta, pričom poukazuje na to, že jeho ponuka bola riadne vypracovaná, predložená, neobsahovala žiadne „skryté“ stĺpce ani iné údaje, ktoré by sponchybňovali riadny postup žalobcu 1/ v procese VOS. Žalobca 1/ poukázal na výpovede svedkov, osobitne S. N., ktorý sám uviedol, že zrejme pripravoval CD nosiče predkladané MH SR a vykonával aj iné zásahy do obsahu ponúk na nich zachytených (porovnanie) pre potreby vyhlasovateľky, keďže v čase realizácie VOS neexistoval zámer žiadať o poskytnutie prostriedkov nenávratnej finančnej výpomoci. Neobstojí preto záver žalovaného o nevierohodnosti jeho výpovede bez dostatočného zdôvodnenia tohto záveru žalovaného. Podľa názoru žalobcu 1/ žalovaný ani krajský súd sa nemali uspokojiť so strohým konštatovaním, že výpoveď svedka N. neobjasnila žalovaným vytýkané zistenia ohľadne ponúk uchádzačov, ale v súlade s povinnosťou zistenia skutočného stavu veci a materiálnej pravdy mali dokazovanie doplniť napr. konfrontáciou svedkov príp. ich ďalším výsluchom.

26. Žalobca 1/ ďalej namietal, že žalovaný nevysvetlil a s odkazom na vykonané dôkazy nezdôvodnil, prečo nemohlo dôjsť ku koluzívnemu správaniu medzi B.C.D. a TERCIA bez akejkoľvek vedomosti či účasti žalobcu 1/, hoc aj za účasti vyhlasovateľky a žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu komunikačnej platformy medzi účastníkmi VOS. Len samotné konštatovanie o obchodných kontaktoch v bode 76 druhostupňového rozhodnutia nie je postačujúce na preukázanie, že žalobca 1/ ako i ďalší účastníci VOS medzi sebou komunikovali a koordinovali svoj postup vo VOS. Nie je preto možné od účastníkov správneho konania spravodlivo požadovať, aby žalovanému preukázali, že sa protisúťažného konania nedopustili; navyše takáto požiadavka by bola v rozpore s elementárnymi zásadami logiky. Zároveň by to bolo v rozpore aj so zásadami obsiahnutými v Odporúčaní Rady Európy č. R (91) 77, tzv. dôkazným bremenom, ktoré zaťažuje žalovaného. Uvedenými zásadami sa však tak žalovaný ani krajský súd neriadili, svoje rozhodnutia založili na záveroch, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch. Skutkový stav zistený žalovaným, ktorý si krajský súd osvojil v celom rozsahu, je založený na nedostatočnom dokazovaní, a je preto nedostatočný pre posúdenie veci, čím došlo k porušeniu práva žalobcu 1/ na spravodlivý proces.

27. Žalobca 1/ ďalej namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy z dôvodu ich nezrozumiteľnosti a nedostatku dôvodov. Podľa názoru žalobcu 1/ je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov i rozsudok krajského súdu, čím došlo k porušeniu procesných práv žalobcu 1 a zásahu do jeho práva na spravodlivý proces, ktorého súčasťou je aj právo na riadne a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia súdu.

28. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca 2/ („kasačný sťažovateľ 2/“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Žalobca 2/ navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok krajského zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie zruší a vec vráti orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie a žalobcovi prizná voči žalovanému náhradu trov konania.

29. V sťažnostnom bode 1. Nesprávne právne posúdenie veci uviedol, že v podanej žalobe namietal, že v zmysle právneho poriadku musí byť súčasťou výroku napadnutého rozhodnutia žalovaného jednoznačne definovaná skutková veta, t.j. výroková časť napadnutého rozhodnutia je nejednoznačná a absentuje v nej konkretizácia skutku. Nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom žalobca 2/ vidí aj vo veci uloženej pokuty zo strany žalovaného, ktorú súd vyhodnotil ako uloženú správne.

30. V sťažnostnom bode 2. Nesprávny procesný postup, Nedostačujúce zistenie skutkového stavu na posúdenie veci žalobca 2/ uviedol, že bol postupom krajského súdu ukrátený na svojich právach vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, a to z dôvodu nedostačujúceho zistenia skutkového

stavu potrebného na posúdenie veci. Nedostatočne zisteným skutkovým stavom krajský súd porušil procesné postupy a znemožnil tak žalobcovi 2/ riadne uplatniť jeho procesné práva ako aj právo na spravodlivý proces. Zároveň poukázal na nezrozumiteľnosť prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia.

31. Proti rozsudku krajského súdu podal kasačnú sťažnosť i žalobca 3/ („kasačný sťažovateľ 3/“) z dôvodu, že krajský súd rozsudkom rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g) SSP). Žalobca 3/ navrhol, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu v časti týkajúcej sa výšky pokuty uloženej žalobcovi 3/ zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

32. S poukazom na ust. 38 ods. 1 a 4 a § 10 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. v znení účinnom do 31. decembra 2011 žalobca 3/ zastával názor, že žalovaný pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nesprávne aplikoval ustanovenia právnych predpisov a aplikoval Metodický pokyn o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž zo dňa 1. júla 2014 vydaný samotným žalovaným (ďalej len „Metodický pokyn“), ktorý nie je všeobecne záväzným právnym predpisom a navyše bol vydaný niekoľko rokov po tom, ako malo dôjsť ku spáchaniu správneho deliktu. Žalobca 3/ bol presvedčený, že výška uložených pokút za správny delikt vybočuje zo zákonom určených medzí správnej úvahy orgánu verejnej správy.

33. Považoval za nepochybné, že ak zákonodarca stanovil za spáchanie určitého správneho deliktu rozpätie od 0 % do 10 % z obratu za určitý rok, pokuta pohybujúca sa úplne na hornej hranici stanoveného rozpätia môže byť uložená iba v prípade spáchania daného deliktu mimoriadne závažným spôsobom, resp. až najzávažnejším možným spôsobom za súčasnej existencie viacerých významných priťažujúcich okolností a zároveň za neexistencie žiadnych poľahčujúcich okolností. V posudzovanom prípade však protiprávne konanie žalobcov konštatované žalovaným ani zďaleka nemá parametre najzávažnejšieho možného deliktu spočívajúceho v uzatvorení dohody obmedzujúcej hospodársku súťaž. Podľa názoru žalobcu 3/ je v právnom štáte nevyhnutné, aby každá sankcia uložená orgánom verejnej moci zodpovedala povahe a okolnostiam deliktu. Za viaceré delikty rovnakého druhu, ale diametrálne odlišnej závažnosti nemá byť príslušných páchatelom ukladaná rovnako vysoká pokuta (vyjadrené v percentách z obratu).

34. Žalobca 3/ mal za to, že krajský súd prejednávajúcu vec nesprávne právne posúdil, keď postup žalovaného pri určovaní výšky pokuty za správny delikt vyhodnotil ako správny a zákonný. Podľa názoru žalovaného krajský súd mal dospieť k záveru, že Metodický pokyn nemá oporu v zákone (ale ani v žiadnom inom právnom predpise), nie je prameňom práva, nemá absolútne nijakú záväznosť a evidentne vybočuje z hraníc definovaných v zákone, keďže pravidelne speje k určeniu tak vysokej sankcie, akú zákon ani nedovoľuje uložiť. Žalobca 3/ mal za to, že krajský súd mal rozhodnutie oboch stupňov v časti výšky pokuty uloženej žalobcovi 3/ zrušiť, alebo pokutu podstatne znížiť.

3.

35. Žalovaný v písomnom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ uviedol, že v plnom rozsahu trvá na svojich záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí a kasačnému súdu navrhol, aby kasačné sťažnosti žalobcov 1/ až 3/ zamietol ako nedôvodné podľa § 461 SSP:

36. Žalovaný považoval za nevyhnutné uviesť, že rozhodnutie Rady úradu spolu s prvostupňovým rozhodnutím sú založené na súbore dôkazov o kolúzii v konkrétnom verejnom obstarávaní. Tieto dôkazy spolu tvoria jeden celok, ktorý preukazuje dohodu obmedzujúcu súťaž a účasť všetkých troch žalobcov na nej. Úrad netvrdí, že by jednotlivé dôkazy sami o sebe preukazovali kolúziu, ale spoločne ako súbor dôkazov preukazujú záver obsiahnutý v napadnutých rozhodnutiach a spochybňujú, resp. vyvracajú tvrdenia účastníkov konania.

37. Podľa názoru žalovaného žalobca 1/ neuviedol, v čom konkrétne je rozsudok krajského súdu nedostatočný, nezdôvodnený, nezrozumiteľný, ale tieto skutočnosti odvodzuje od nedostatočnosti,

nezrozumiteľnosti napadnutých rozhodnutí a nedostatku dôvodov.

38. Vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa výroku rozhodnutia uviedol, že výrok rozhodnutia úradu obsahuje opis konania účastníkov administratívneho konania, ktorý nesie jednoznačne konkretizačné prvky. Vzhľadom na druh a povahu správnych deliktov v oblasti ochrany hospodárskej súťaže, ktoré sú vo svojej podstate špecifické a nie sú také početné, ako aj dôkazy, ktorými sa preukazujú nemožno očakávať výroky ako v trestných veciach. I napriek tomu tieto výroky úrad formuluje čo najpresnejšie v duchu požiadavky nezameniteľnosti a konkretizácie skutku. V danom prípade ide o štandardný výrok, aký sa používa v iných prípadoch a býva súdom akceptovaný (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16. júna 2016 sp. zn. 1S 103/2015 v prípade J.P.-STAV c/a Protimonopolný úrad SR). Žalovaný poukázal i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) sp. zn. I. US 505/2015 zo dňa 16.1.2016 vo veci Siemens AG, kde Ústavný súd SR uznal špecifickosť správnych deliktov v oblasti hospodárskej súťaže a odmietol aplikovanie princípu zákazu reformatio in peius pri ukladaní pokuty v týchto prípadoch.

39. K námietke týkajúcej sa nepreukázania účasti žalobcu na kartelovej dohode, resp. koordinovaní ponúk účastníkov vo OVS žalovaný uviedol, že z bodov 67 a nasl. prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový orgán posudzoval, či z konania uvedených podnikateľov možno vyvodíť súhlasný prejav vôle, ktorého cieľom bolo obmedzenie hospodárskej súťaže. Takýto postup je plne v súlade so zákonom, ako aj príslušnou ustálenou judikatúrou, z ktorej vyplýva, že dohodou podnikateľov je aj zhodný prejav vôle strán, ktorý nemusí spĺňať ďalšie formálne požiadavky napr. vo forme písomnej dohody.

40. Prvostupňový orgán na základe dôkazov získaných analýzou podkladov predložených účastníkmi konania mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania pri predkladaní ponúk muselo dôjsť ku koordinácii. Prvostupňový orgán po vyhodnotení námietok účastníkov konania nedospel k záveru o možnom inom vysvetlení mimoriadnej zhody cenových ponúk uchádzačov a skutočnosti, že na ponukách neúspešných uchádzačov sa v skrytých stĺpcoch nachádzali ponuky uchádzačov, ktorí sa umiestnili pred nimi. Výsledky dokazovania doplneného Radou úradu tieto závery potvrdzujú. Žiadne z námietok či argumentov uvádzaných účastníkmi konania, ktorými vysvetľovali zhodu v indexoch a skutočnosť, že na jednotlivých CD sa nachádzali ich ponuky navzájom, v konaní nevyvrátili zistenia a závery úradu.

41. Žalovaný uviedol, že vzhľadom na osobitý charakter súťažného práva, kde priame dôkazy existujú len zriedkavo, existenciu protisúťažného postupu možno preukázať aj na základe súboru nepriamych dôkazov, odvodených od správania podnikateľa na trhu, respektíve jeho iných prejavov, ktoré ako celok môžu predstavovať dôkaz o porušení súťažných pravidiel, pokiaľ neexistuje iné logické vysvetlenie pre takéto správanie. Obdobný typ dôkazov pripustili sudy aj v prípade dohody šiestich stavebných spoločností, kde rozhodnutie úradu vo veci bolo potvrdené Najvyšším súdom Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžh/2/2015 rozsudkom z 02. novembra 2016.

42. Žalovaný ďalej uviedol, že problematika CD nosičov predložených MH SR je dôsledne rozpracovaná v bodoch 59 - 74 druhostupňového rozhodnutia. Úrad nedôveryhodnosť výpovede svedka p. Šplhu jednoznačne zdôvodnil najmä v bode 72 druhostupňového rozhodnutia. Žalovaný mal za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený. Dňa 04. januára 2015 bol na ústnom pojednávaní vykonaný výsluch vyhlasovateľky a dňa 3. februára 2016 bol vykonaný výsluch pána Šplhu. Na oboch týchto ústnych pojednávaniach bol žalobca 1/ prítomný v zastúpení svojho právneho zástupcu pričom mu bolo umožnené klásť svedkom otázky. Vzhľadom na už zistené skutočnosti je zrejmé, že by ďalší výsluch nepriniesol nové skutočnosti. Dňa 06. mája 2016 Rada úradu zaslala účastníkom konania výzvu pred vydaním rozhodnutia, v ktorej ich informovala o predbežných záveroch, ku ktorým dospela, ku ktorej sa pred vydaním rozhodnutia sa vyjadril len účastník konania TERCIA. Žalobca 1/ mal možnosť navrhnúť predmetné doplnenie dokazovania ešte pred vydaním druhostupňového rozhodnutia, čo však neurobil. Na základe uvedeného usúdil, že aktuálne je táto požiadavka účelová.

43. K námietke žalobcu 1/, v ktorej tvrdil, že úrad nikde logicky nevysvetlil a s odkazom na vykonané dôkazy nezdôvodnil, prečo nemohlo dôjsť ku kolúziivnému správaniu medzi B.C.D. a TERCIA bez akejkoľvek vedomosti či účasti žalobcu 1/, príp. hoc aj za účasti vyhlasovateľky žalovaný uviedol, že žalobca 1/ chce spochybníť výsledok napadnutých rozhodnutí na základe teórie, podľa ktorej účastníci B.C.D. a TERCIA prostredníctvom kolúziivného správania a za ich preukázanej vedomosti o konkrétnej ponuke žalobcu úmyselne navýšili svoje ponuky s cieľom neuspieť v predmetnej OVS (za príp. účasť vyhlasovateľky) bez vedomia žalobcu 1/ a bez toho, aby mali z takého správania akýkoľvek prospech. Toto žalobcovo tvrdenie je podľa žalovaného účelové a nemá akýkoľvek racionálny základ.

44. K preukázaniu existencie komunikačnej platformy medzi účastníkmi OVS žalovaný uviedol, že z bodov 67 a nasl. prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že prvostupňový orgán posudzoval, či z konania uvedených podnikateľov možno vyvodíť súhlasný prejav vôle, ktorého cieľom bolo obmedzenie hospodárskej súťaže. Takýto postup je plne v súlade so zákonom, ako aj príslušnou ustálenou judikatúrou, z ktorej vyplýva, že dohodou podnikateľov je aj zhodný prejav vôle strán, ktorý nemusí spĺňať ďalšie formálne požiadavky napr. vo forme písomnej dohody. V predmetnom rozhodnutí bolo preukázané, že účastníci nemohli dospieť k rovnakým hodnotám jednotkového množstva prostredníctvom údajov zverejnených či sprístupnených vyhlasovateľkou z čoho vyplýva, že tieto informácie mohli získať len vzájomnou koordináciou. Tvrdenie účastníkov, že vzájomné koeficienty medzi jednotlivými ponukami sú výsledkom náhody pri použití databázy cenníka CENKROS sa preukázali ako nepravdivé s poukázaním na kolísavosť koeficientov, o ktoré je cena uvedená v ponukách jednotlivých účastníkov konania odlišná od cenníka CENKROS.

45. Zhodu dokumentácie predkladanej MH SR s originálom archivovaným u vyhlasovateľa potvrdila vyhlasovateľka v čase predloženia dokumentácie čestným vyhlásením. Z dokumentácie predloženej MH SR úrad zistil, že v minimalizovaných stĺpcoch neboli priamo vpísané hodnoty, ale že obsahujú vzorce na výpočet hodnôt, pričom obsahuje vpísané hodnoty jednotkových cien účastníka konania VUMAT. Z uvedeného je zrejmé, že osoba, ktorá vyhotovovala danú tabuľku uloženú na CD nosiči predloženom MH SR ju nevyhotovovala zostavením z údajov jednotlivých položiek uvedených v ponukách B.C.D. a TERCIA, ale výpočtom vo vzťahu k ponuke VUMAT. S ohľadom na zaokrúhľovanie údajov bolo tiež preukázané, že ponuku obsiahnutú na CD nosičoch predložených MH SR nie je možné vytvoriť z údajov obsiahnutých na CD nosičoch predložených vyhlasovateľkou. Treba preto odmietnuť námietku účastníkov konania, že dokumenty na sade CD predloženej MH SR mohli vzniknúť manipuláciou dokumentov nachádzajúcich sa na sade CD predloženej vyhlasovateľkou. Skutočnosť, že sa v ponukách neúspešných uchádzačov nachádzali ponuky uchádzačov, ktorí sa umiestnili pred nimi, bola vyhodnotená Radou úradu za dôkaz o kolúzii účastníkov konania, (body 59 - 75 druhostupňového rozhodnutia).

46. Žalovaný uviedol, že dôvody rozhodnutí úradu sa opierajú o skutočnosti, ktoré boli v konaní dokázané. Nakoľko dohoda obmedzujúca súťaž je nielen ústny, alebo písomný prejav podnikateľov konania, ale súhlasný prejav vôle môže byť vyvedený aj z konania podnikateľov, rozhodnutie nie je založené na konštatovaní, že sa účastníci poznali z ich predchádzajúcich obchodnoprávných vzťahov (fakturácie) v r. 2008 - 2011, ale na posúdení, či z konania uvedených podnikateľov možno vyvodíť súhlasný prejav vôle, ktorého cieľom bolo obmedzenie hospodárskej súťaže.

47. K tvrdeniu žalobcu 1/ o nezrozumiteľnosti ustanovení o určení výšky pokuty (body 93 - 100 druhostupňového rozhodnutia) žalovaný uviedol, že za účelom bližšieho objasnenia postupu úradu pri ukladaní pokút vydal úrad Metodický pokyn o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužitia dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž, pričom dodržiavanie metodického pokynu je vyjadrením uplatňovania § 3 ods. 5 druhá veta správneho poriadku, keďže zabezpečuje, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Metodický pokyn bližšie približuje spôsob ukladania pokút a jej kalkuláciu, pretože ju zákon nestanovuje.

48. K námietke žalobcu 1/, „že nie je možné vychádzať z premisy, že pri akomkoľvek kolúziivnom konaní ide vždy o závažné porušenie zákona“ žalovaný uviedol, že kartely ako osobitná forma

horizontálnych dohôd, patria svojou povahou medzi najzávažnejšie porušenia súťažných pravidiel. Do tejto kategórie patria najmä dohody o určení cien, obmedzení odbytu, rozdelení trhov a koluzívne správanie v tendroch, napr. v procese verejnej obchodnej súťaže, verejného obstarávania alebo inej obdobnej súťaže. Tieto praktiky sú vždy postihované ako závažné porušenia, pričom pri ukladaní pokút je potrebné prihliadať na individuálnu aj generálnu prevenciu a samozrejme aj na potrestanie - represívny účel sankcie

49. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu 2/ vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa výroku rozhodnutia, nesprávneho právneho postupu a nepreskúmateľnosti rozsudku pre nezrozumiteľnosť a/alebo nedostatok dôvodov odkázal na svoje vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti žalobcu 1/.

50. Žalovaný sa vyjadril ku kumulácii dôvodov v kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ a 2/ a to, nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a súčasne nedostatočné zistenie skutkového stavu. Uviedol, že rozhodnutie Rady úradu spolu s prvostupňovým rozhodnutím je preskúmané ako celok, nie jeho časti. Nie je preto možné, aby rozhodnutie bolo nezrozumiteľné pre nedostatok dôvodov a súčasne nebol dostatočne zistený skutkový stav. V tejto súvislosti poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžd 38/2012 z 10. decembra 2013 a sp.zn. 1Sžf/68/2016 z 27. júna 2017.

51. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu 3/ žalovaný k námietkam ohľadom ukladanej pokuty odkázal na vyjadrenie uvedené vyššie a k aplikácii Metodického pokynu uviedol, že úrad podľa neho postupuje už od roku 2008, čo je známe tak krajskému súdu ako aj Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky z ich rozhodovacej činnosti v rámci prieskumu rozhodnutí úradu.

52. K námietke žalobcu, že Metodický pokyn nemôže byť aplikovaný, nakoľko odporuje zákonu žalovaný uviedol, že Metodický pokyn bol vydaný s cieľom transparentnosti postupu, resp. metodiky kalkulácie pokuty v rámci zákonných limitov. Úrad má sice voľnosť správnej úvahy, avšak s cieľom predvídania jeho postupu ako aj dobrovoľného približovania metodiky ukladania pokút v rámci EÚ prijal ešte v roku 2008 metodiku obdobnú, ako uplatňuje Európska komisia. Uvedené nijakým spôsobom neodporuje zákonu a naopak preukazuje, že úrad neuplatňuje svojvoľné postupy, ale medzinárodne uznané postupy a metodiky kalkulácie pokuty.

53. K skutočnostiam uvedeným žalobcom 3/ v bode 4.8 kasačnej sťažnosti žalovaný odkázal na prvostupňové rozhodnutie, ako aj rozhodnutie Rady úradu v časti zdôvodnenia pokuty, pričom dodal, že žalobca nemôže stotožňovať skutočnosť, ktorá je priťažujúcou okolnosťou automaticky za poľahčujúcu skutočnosť. Žalovaný podotkol, že úrad napokon pokutu pri kontrole, či pokuta nepresahuje 10% legislatívny „strop“ „znížil“ (o cca 6.000 €), nakoľko pri kontrole, či pokuta nepresahuje 10% z obrát zistil, že celkový obrat podnikateľa v roku predchádzajúceho roku rozhodnutia bol nižší, ako relevantný obrat v roku porušenia. .

4.

54. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (ďalej aj „Najvyšší súd SR“, alebo „kasačný súd“) v zmysle § 438 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

55. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

56. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

57. Podľa § 194 ods. 1, 2 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie. Ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

58. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

59. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

60. Najvyšší súd SR v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku krajského súdu vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich nepovažuje za potrebné opakovať a súčasne na ne poukazuje.

61. Predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci bolo rozhodnutie Rady Protimonopolného úradu Slovenskej republiky č. 2016/KH/R/2/028 zo dňa 9. júna 2016, ktorým zamietla rozklad žalobcov 1/ až 3/ a potvrdila rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov č. 2015/KH/1/2015 zo dňa 25. mája 2015. Prvostupňovým rozhodnutím úrad vo veci novej dohody obmedzujúcej súťaž podľa § 4 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. v znení predpisov účinných do 31. decembra 2011, na základe § 22 ods. 1 d) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. v znení predpisov účinných od 01. júla 2014 rozhodol tak, že

I.. Konanie podnikateľov :

- VUMAT SK, s.r.o., IČO: 36 406 503, so sídlom Pri cintoríne č. 36, 010 04 Žilina, v čase od 21. septembra 2009 do 12. októbra 2009

- B.C.D., spol. s r.o., IČO: 31 623 298, so sídlom Obrancov mieru 1774/12, 026 01 Dolný Kubín, v čase od 21. septembra 2009 do 12. októbra 2009

- TERCIA, spol. s r.o., IČO: 36 375 764, so sídlom Závodská cesta 2958/6, 010 01 Žilina, v čase od 21. septembra 2009 do 12. októbra 2009

spočívajúce v tom, že títo podnikatelia prostredníctvom výmeny informácií koordinovali svoj postup so zámerom zosúladiť cenové ponuky a účasť v súvislosti s verejnou obchodnou súťažou vyhlásenou vyhlasovateľom Z., so sídlom M., XXX XX C. dňa 21. septembra 2009 s predmetom zákazky „Rekonštrukcia penziónu ENERGETIK“, v predpokladanej hodnote 1.005.962,53 € bez DPH tak, aby poradie uchádzačov a víťaz boli dopredu známe, a svoj zámer následne predložením zosúladených ponúk v praxi aj realizovali je dohodou obmedzujúcou súťaž pri účasti a predkladaní ponúk v procese predmetnej verejnej obchodnej súťaže, ktorá mala za cieľ obmedzenie hospodárskej súťaže na trhu stavebných a rekonštrukčných prác vrátane dodávok zariadení na území Slovenskej republiky, prostredníctvom priameho alebo nepriameho určenia cien tovaru, rozdelenia trhu a koluzívneho správania sa, v dôsledku ktorého podnikatelia koordinovali svoje správanie v procese verejnej obchodnej súťaže, ktorá je podľa § 4 ods.1 v spojení s § 4 ods. 2 písm. a) a § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. v znení predpisov účinných do 31. decembra 2011 zakázaná.

II. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. v znení predpisov účinných do 31. decembra 2011 Protimonopolný úrad Slovenskej republiky za konanie uvedené v bode I. výrokovej časti tohto rozhodnutia ukladá:

a) podnikateľovi VUMAT SK, s.r.o., IČO: 36 406 503, so sídlom Pri cintoríne č. 36, 010 04 Žilina, pokutu vo výške 165.341 €

b) podnikateľovi B.C.D., spol. s r.o., IČO: 31 623 298, so sídlom Obrancov mieru 1774/12, 026 01 Dolný Kubín, pokutu vo výške 28.176 €

c) podnikateľovi TERCIA, spol. s r.o., IČO: 36 375 764, so sídlom Závodská cesta 2958/6, 010 01

Žilina, pokutu vo výške 63.562 €.

62. Vo vzťahu ku kasačnej sťažnosti žalobcu 2/ Najvyšší súd SR uvádza, že konanie o kasačnej sťažnosti bolo právoplatne skončené uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/133/2016-229, 6S 147/2016, 6S 173/2016 zo dňa 17. decembra 2018, ktorým bola zamietnutá sťažnosť žalobcu 2/ proti uzneseniu č.k. 5S/133/2016-219, 6S 147/2016, 6S 173/2016 zo dňa 17. septembra 2018 o zastavení kasačného konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za podanú kasačnú sťažnosť žalobcu 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 166/2016-116, 6S 147/2016, 6S 173/2016 zo dňa 23. mája 2017. Na základe uvedeného kasačná sťažnosť žalobcu 2/ nie je predmetom tohto kasačného konania.

63 Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcov 1/ a 3/ je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/133/2016-116, 6S 147/2016-116, 6S 173/2016-116 zo dňa 23. mája 2017, ktorým súd zamietol žaloby žalobcov 1/ a 3/ o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2016/KH/R/2/2018 zo dňa 09. júna 2016, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ a 3/Najvyšší súd SR ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobcov 1/ a 3/sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

5.

64. Podľa § 1 zákona č. 136/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2011, účelom tohto zákona je ochrana hospodárskej súťaže (ďalej len "súťaž") na trhu výrobkov, výkonov, prác a služieb (ďalej len "tovar") pred jej obmedzovaním, ako aj vytváranie podmienok na jej ďalší rozvoj s cieľom podporiť hospodársky rozvoj v prospech spotrebiteľov a úprava právomoci a pôsobnosti Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len "úrad").

65. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, obmedzovanie súťaže je každé obmedzenie voľnosti konania podnikateľa na relevantnom trhu, najmä vylučovanie existujúcich alebo možných súťažných aktivít, skutočné alebo možné zníženie rozsahu konkurenčnej aktivity alebo skresľovanie konkurenčných podmienok.

66. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, relevantný trh je priestorový a časový súbeh ponuky a dopytu takých tovarov, ktoré sú na uspokojenie určitých potrieb z hľadiska užívateľa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné.

67. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, tovarový relevantný trh zahŕňa zhodné alebo vzájomne zastupiteľné tovary schopné uspokojiť určitú potrebu užívateľov.

68. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, priestorový relevantný trh je vymedzený územím, na ktorom sú súťažné podmienky také homogénne, že toto územie môže byť odčlenené od ostatných území s odlišnými súťažnými podmienkami.

69. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, dohoda a zosúladený postup podnikateľov, ako aj rozhodnutie združenia podnikateľov, ktoré majú za cieľ alebo môžu mať za následok obmedzovanie súťaže (ďalej len "dohoda obmedzujúca súťaž"), sú zakázané, ak tento zákon neustanovuje inak.

70. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, na účely tohto zákona

a) dohoda podnikateľov je každý ústny alebo písomný súhlasný prejav vôle jej účastníkov, ako aj iný súhlasný prejav vôle vyvodený z ich konania,

b) zosúladený postup podnikateľov je koordinácia správania podnikateľov, ktorá nenapĺňa znaky dohody podnikateľov podľa písmena a) a ktorú nemožno označiť ako prirodzené nasledovanie správania iného podnikateľa,

c) rozhodnutie združenia podnikateľov je právny akt orgánu združenia, ako aj odporúčanie orgánu združenia.

71. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje

- a) priame alebo nepriame určenie cien tovaru alebo iných obchodných podmienok,
- b) záväzok obmedzenia alebo kontroly výroby, odbytu, technického rozvoja alebo investícií,
- c) rozdelenie trhu alebo zdrojov zásobovania,
- d) záväzok účastníkov dohody, že voči jednotlivým podnikateľom budú pri zhodnom alebo porovnateľnom plnení uplatňovať rozdielne podmienky, ktorými sú alebo môžu byť títo podnikatelia znevýhodňovaní v súťaži,
- e) podmienenie uzatvárania zmlúv tak, aby zmluvné strany prijali ďalšie záväzky, ktoré povahou alebo podľa obchodných zvyklostí nesúvisia s predmetom týchto zmlúv, alebo
- f) znaky koluzívneho správania, v ktorého dôsledku podnikatelia koordinujú svoje správanie, najmä v procese verejného obstarávania.

72. Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, zákaz podľa § 4 sa nevťahuje na dohodu obmedzujúcu súťaž, ktorá súčasne

- a) prispieva k zlepšeniu výroby alebo distribúcie tovaru alebo k podpore technického alebo hospodárskeho rozvoja,
- b) poskytuje spotrebiteľom primeranú časť prospechu, ktorý z toho vyplýva,
- c) neukladá účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž také obmedzenia, ktoré nie sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľov dohody,
- d) neumožňuje účastníkom dohody obmedzujúcej súťaž vylúčiť súťaž vo vzťahu k podstatnej časti dotknutého tovaru na relevantnom trhu.

73. Podľa § 25 ods. 1, ods. 3 písm. a) zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, konanie sa začína z vlastného podnetu alebo na návrh účastníka konania. Vo veci dohody obmedzujúcej súťaž a vo veci zneužívania dominantného postavenia sa začína konanie vždy z vlastného podnetu úradu. Účastníkom konania v prípade dohody obmedzujúcej súťaž sú účastníci dohody obmedzujúcej súťaž.

74. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, úrad za porušenie ustanovení § 4 ods. 1, § 8 ods. 6, § 10 ods. 9, § 25 ods. 5 a § 29 ods. 5 uloží pokutu podnikateľovi do 10% z obratu podľa § 10 ods. 3 za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie a podnikateľovi, ktorý za predchádzajúce uzavreté účtovné obdobie dosiahol obrat do 330 eur alebo ktorý nemal žiadny obrat, alebo podnikateľovi, ktorého obrat nemožno vyčíslieť, pokutu do 330 000 eur.

75. Podľa § 38 ods. 4 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, predchádzajúcim účtovným obdobím je rok predchádzajúci roku, v ktorom je vydané rozhodnutie úradu, alebo ak nie sú dostupné údaje za tento rok, potom rok predchádzajúci tomuto roku.

76. Podľa § 38 ods. 10 zákona č. 136/2001 Z.z. v cit. znení, úrad pri ukladaní pokuty posudzuje závažnosť a dĺžku trvania porušovania ustanovení tohto zákona, porušovanie ustanovení osobitného predpisu alebo porušovania podmienky, povinnosti alebo záväzku uloženého rozhodnutím úradu. Úrad pri posudzovaní závažnosti porušovania berie do úvahy jeho povahu, skutočný dopad na trh a tam, kde je to účelné, veľkosť relevantného trhu. Okrem týchto kritérií úrad pri ukladaní pokuty berie do úvahy aj iné skutočnosti, najmä opakované porušovanie tým istým podnikateľom, odmietnutie podnikateľa spolupracovať s úradom, postavenie podnikateľa ako vodcu alebo iniciátora porušovania, získanie majetkového prospechu v dôsledku porušovania alebo neplnenia dohody obmedzujúcej súťaž v praxi.

77. Podľa § 3 2 ods. 1 zákona č. 71/1967 o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

78. Podľa § 47 ods. 1 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie

o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

79. Podľa § 47 ods. 2 správneho poriadku výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

80. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

6.

81. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

82. Kasačnými sťažnosťami bol napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým boli zamietnuté žaloby žalobcov 1/ až 3/. Žalobca 1/ v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§440 ods. 1 písm. f) a g) SSP). Žalobca 3/ podal kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

83. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že sťažovatelia 1/ a 3/ uviedli v kasačnej sťažnosti námietky, ktoré už boli uplatnené v administratívnom rozkladovom konaní i v podaných žalobách, s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu 1/ a 3/ vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave potom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje s v celom rozsahu.

84. Kasačný súd považuje za potrebné úvodom uviesť, že v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty. Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie k priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvedené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia, či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa.

85. Z týchto hľadísk je potrebné vychádzať pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí. Zákonná úprava je jednoznačná pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných, aby skutok nemohol byť zamenený s

iným. U priestupkov je obdobná právna úprava. Výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Široká oblasť iných správnych deliktov však takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia nemá. Odkazuje sa len na správny poriadok (§ 47 ods. 2), podľa ktorého výrok rozhodnutia obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté, poprípade tiež rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť plnenia, určí správny orgán na to lehotu. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte, musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútiteľné exekúciou.

86. K námietke žalobcu 1/ týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadom nejednoznačnosti výroku a absencie konkretizácie skutku, kasačný súd uvádza, že krajský súd sa dostatočne zaoberal výrokovou časťou rozhodnutia žalovaného, tak ako bola namietaná v žalobách. Najvyšší súd s dôrazom na text výrokovej časti napadnutého rozhodnutia dospel taktiež k záveru, že žalovaný do neho zakomponoval opis konania žalobcov, ktorý nesie jednoznačne konkretizačné prvky i spôsob spáchania predmetného skutku. Kasačný súd súhlasí s názorom krajského súdu a žalovaného o potrebe brať do úvahy odlišnosti, ktoré vychádzajú z charakteru správnych deliktov v oblasti ochrany hospodárskej súťaže ako aj samotného znenia zákonných ustanovení (napr. § 4 a § 8 zákona č. 136/2001 Z.z.), ktoré neumožňujú špecifikáciu skutkov rovnakým spôsobom ako pri priestupkoch alebo trestných činoch.

87. Žalobca 1/ (rovnako žalobca 3/) namieta i nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom vo veci uloženej pokuty zo strany žalovaného. Žalobca 1/ bol presvedčený, že pokuta mu bola uložená neoprávnené, keďže neporušil ustanovenia zákona č. 136/2001 Z.z., neuzavrel kartelovú dohodu a nedopustil sa koluzívneho správania. Žalobca 1/ ďalej uviedol, že aj v prípade, ak by došlo k porušeniu ustanovení zákona, pokuta bola uložená v rozpore so zákonom a výška pokuty je nedôvodná.

88. Žalobca 3/ vo vzťahu k uloženej pokute žalovaným namieta, že žalovaný pri rozhodovaní o výške pokuty vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nesprávne aplikoval ustanovenia právnych predpisov a aplikoval Metodický pokyn o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž zo dňa 01. júla 2014 vydaný žalovaným, ktorý nie je všeobecne záväzným právnym predpisom a ktorý bol vydaný niekoľko rokov po tom, ako malo dôjsť ku spáchaniu správneho deliktu. Žalobca 3/ bol presvedčený, že výška uložených pokút za správny delikt vybočuje zo zákonom určených medzí správnej úvahy orgánu verejnej správy.

89. Kasačný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že dohoda obmedzujúca súťaž je podľa § 4 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. nielen ústny, alebo písomný prejav podnikateľov konania, ale súhlasný prejav vôle môže byť vyvodенý aj z konania podnikateľov. Konanie podnikateľov, ktorí uzavru dohodu o priamom alebo nepriamom určení cien tovaru alebo iných obchodných podmienok, či koordinujú svoj postup vo verejnom obstarávaní, je konaním, nedovoleným, obmedzujúcim hospodársku súťaž na relevantnom trhu. Pokiaľ sa preukáže podnikateľom takéto konanie, ktoré je zároveň v rozpore so zákonom č. 136/2001 Z.z., orgán verejnej správy v rámci svojej kompetencie danej mu týmto zákonom uloží sankciu v intenciách § 38 a § 38h.

90. Ukladanie pokút za správne delikty, a teda i rozhodovanie o ich výške sa realizuje vo sfére voľného správneho uváženia (diskrečné právo orgánu verejnej správy). Správna úvaha, resp. voľná úvaha orgánu verejnej správy vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktoré mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadnutí zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na

základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne zdôvodnenie ukladanej sankcie v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol správny orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Orgán verejnej správy je povinný pri ukladaní sankcie presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky sankcie prihliadol.

91. Z ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky možno rovnako vyvodiť, že rozhodovanie o určitých otázkach je predmetom správneho uváženia a preto súdu neprislúcha, aby nad rámec vlastných právomocí, vlastnou úvahou nahrádzal toto oprávnenie správneho orgánu, pretože by neoprávnené vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží. Všeobecné súdy musia preskúmať správne uváženie z pohľadu, či nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Ak zistia, že je v súlade s pravidlami logického uvažovania, ak podmienky takej úvahy boli zistené riadnym procesným postupom, potom súdy nemôžu z tých istých skutočností vyvodzovať iné, alebo aj opačné závery, lebo by tým zasiahli do správneho uváženia príslušného správneho orgánu.

92. Kasačný súd sa vo veci uloženej pokuty stotožnil s právnym posúdením krajského súdu a orgánov verejnej správy. Úrad pri určovaní výšky pokuty pristúpil ku každému účastníkovi dohody individuálne, skúmal všetky okolnosti spáchaného správneho deliktu, svoje závery uviedol v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a vysporiadal sa aj s výškou pokuty uloženej žalobcom 1/ až 3/. Úrad pri určení výšky pokuty postupoval v súlade s Metodickým pokynom úradu o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž, podľa ktorého úrad vychádza na účely výpočtu pokuty z relevantného obratu podnikateľa, určením základnej sumy pokuty ako percenta na základe závažnosti a vynásobením tejto sumy počtom rokov porušovania. V prípadoch, kedy nie je možné relevantný obrat určiť alebo vyčíslieť, úrad postupuje v závislosti od špecifik jednotlivého prípadu a ako alternatívu relevantného obratu použije taký údaj, ktorý najviac zodpovedá relevantnému obratu tak, aby boli zachované základné východiská ukladania pokút, napr. celkový obrat, hodnota zákazky pri verejnom obstarávaní príp. jej časť a pod. Z tejto sumy bola potom určená základná suma pokuty na základe závažnosti (v tomto prípade 5 % z relevantného obratu). K úprave tejto sumy na základe dĺžky trvania protisúťažného konania nedošlo, keďže išlo o porušenie v trvaní kratšom ako 1 rok. Úrad posudzoval, či existovali priťažujúce či poľahčujúce okolnosti, ktoré sú dôvodom k zvýšeniu či zníženiu pokuty, ktoré v danom prípade v priebehu správneho konania nezistil. Následne úrad pokutu znížil, nakoľko pri kontrole, či pokuta nepresahuje 10% z obratu zistil, že celkový obrat podnikateľa v roku predchádzajúcejmu roku rozhodnutia bol nižší, ako relevantný obrat v roku porušenia.

93. K námietke žalobcu 3/ týkajúcej sa použitia metodického pokynu, kasačný súd poukazuje na vyjadrenie žalovaného, že Metodický pokyn o postupe pri určovaní pokút v prípadoch zneužívania dominantného postavenia a dohôd obmedzujúcich súťaž bol vydaný v roku 2008 s cieľom transparentnosti postupu, resp. metodiky kalkulácie pokuty v rámci zákonných limitov, v súlade s metodikou ukladania pokút v rámci EÚ, uplatňovanou Európskou komisiou. Uvedené nijakým spôsobom neodporuje zákonu a naopak preukazuje, že úrad neuplatňuje svojvoľné postupy, ale medzinárodne uznané postupy a metodiky kalkulácie pokuty.

94. Podľa názoru kasačného súdu je nepochybné, že kartelové dohody v procesoch verejného obstarávania, resp. verejných súťaží, patria k najzávažnejším porušeniam pravidiel hospodárskej súťaže, ktoré sú v prípade odhalenia prísne postihované. Pokuta stanovená prvostupňovým orgánom plní funkciu individuálnej aj generálnej prevencie, ako aj represívnu funkciu voči porušovateľom.

95. Vo vzťahu k námietke žalobcu 1/ týkajúcej sa nedostatočne zisteného skutkového stavu krajským súdom, čím porušil procesné postupy a znemožnil mu riadne uplatniť jeho procesné práva a právo na spravodlivý proces kasačný súd uvádza, že krajský súd sa v odôvodnení rozsudku dostatočne zaoberal

pre konanie relevantnými námietkami a argumentmi, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom krajský súd nedal podrobnú odpoveď na všetky sťažovateľom nastolené otázky, bez ďalšieho považovať za arbitrárne. Porušenie práva na spravodlivý proces, teda naplnenie kasačného dôvodu v zmysle ustanovenia § 440 písm. f) SSP, nie je možné konštatovať pri každom nesprávnom procesnom postupe správneho súdu znemožňujúcim uskutočnenie určitého procesného práva účastníka, ale zásah do procesného práva musí dosahovať ústavnoprávnu intenzitu zásahu do práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. To platí aj pre nedostatky odôvodnenia, ktoré musia byť natoľko zásadné, že z odôvodnenia nie je možné vyvodit' skutkový a právny základ rozhodnutia správneho súdu.

96. V tejto súvislosti i Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016). Podľa kasačného súdu odôvodnenie rozsudku krajského súdu zodpovedá požiadavkám zakotveným v § 139 SSP. Rovnako kasačný súd nezistil v postupe krajského súdu či jeho rozhodnutí porušenie princípu rovnosti účastníkov konania ani že by krajský súd nekonal v súlade s účelom správneho súdnictva, ktorým je ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov konania. Procesným postupom krajského súdu nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

97. K námietke žalobcu 1/ týkajúcej sa nezrozumiteľnosti rozhodnutí orgánu verejnej správy i rozsudku krajského súdu pre nedostatok dôvodov nakoľko svoje rozhodnutia založili na záveroch, ktoré nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch, resp. na nedostatočnom dokazovaní, kasačný súd poukazuje na osobitý charakter súťažného práva, kde priame dôkazy existujú len zriedkavo. Kolúzia vo verejnom obstarávaní sa uskutočňuje tajne, prostredníctvom rôznych techník alebo stratégií, pričom krycie ponuky, nazývané aj ako formálne, predstavujú jednu z jej najčastejších foriem. Existenciu protisúťažného postupu možno preukázať aj na základe súboru nepriamych dôkazov, odvodených od správania podnikateľa na trhu, respektíve jeho iných prejavov, ktoré ako celok môžu predstavovať dôkaz o porušení súťažných pravidiel, pokiaľ neexistuje iné logické vysvetlenie pre takéto správanie. Na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Orgán verejnej správy hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

98. Kasačný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo/84/2007, sp. zn. 6Sžo/98/2008, sp. zn. 1Sžo/33/2008, sp.zn. 2Sžo/5/2009, či sp. zn. 8Sžo/547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobami rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

99. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojom skoršom rozhodnutí (rozsudok sp. zn. 1Sžhpu/1/2009 zo dňa 30. decembra 2013) konštatoval, že: „Zisťovaný skutkový stav sa skladá z jednotlivých skutočností, ktoré nielen správne mu súdu ale aj účastníkom umožňujú priblížiť a následne aj pochopiť reálnu udalosť alebo dej v určitom v časovom úseku (t.j. skutok), ktoré by mali byť poznateľné. Z tohto rámca je nutné vylúčiť pre právne posúdenie skutku nezaujímavé (irelevantné) skutočnosti a naopak je nutné sa zamerať na rozhodujúce skutočnosti, rámec ktorých vždy individualizuje (preddeterminuje) účastník svojim správaním, ktoré je vyhodnoteného správne mu orgánom ako zakázané. Je pritom celkom jednoznačné, že žiadny z orgánov štátnej ochrany hospodárskej súťaže,

ktorý rozhoduje o nezákonnosti konania podnikateľa (súťažiteľa), nebol prítomný v mieste a čase, keď sa stala reálna udalosť alebo sa odohral relevantný dej.

V súvislosti s požiadavkou zákonodarcu kladenou na správne zistenie skutkového stavu v správnom konaní alebo v osobitnom konaní pred správnym orgánom je nutné zdôrazniť, že rozsah skutkového zisťovania v procese aplikácie práva vymedzuje aplikovaná právna norma. Právnym základom nezákonného konania žalobcov je vytvorenie dohody obmedzujúcej súťaž. Najmä z hľadiska vnútroštátneho slovenského práva potom išlo o aplikáciu ustanovenia § 4 ods. 3 písm. a/ a f/ zákona č. 136/2001 Z.z.. Podľa § 4 ods. 3 písm. a) a f) zákona č. 136/2001 Z. z. vचितovanom znení zakázaná je najmä dohoda obmedzujúca súťaž, ktorá obsahuje

a) priame alebo nepriame určenie cien tovaru alebo iných obchodných podmienok,

f) znaky koluzívneho správania, v ktorého dôsledku podnikatelia koordinujú svoje správanie, najmä v procese verejného obstarávania. Skutková podstata vyššie citovaného správneho deliktu vychádza predovšetkým z koluzívneho správania podnikateľov, t. j. konania, ktoré je možno predovšetkým charakterizovať ako utajené. Uvedený charakter tejto skutkovej podstaty sťažuje, ba priam znemožňuje využitie „klasických“ dôkazných prostriedkov, ktoré sú nosičmi priamych dôkazov, a naopak núti dozorný orgán uchýľovať sa k nepriamym dôkazom. Potom nepriame dôkazy, t. j. indície a ich i dôkazná sila predovšetkým vyplývajú z aplikácie logických pravidiel myslenia (najmä logický dôkaz sporom), a preukazujú splnenie predpokladov protisúťažného cieľa.“

100. Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovaného kasačný súd zistil, že úrad a následne žalovaný vykonali v dostatočnom rozsahu dokazovanie za účelom zistenia, či z konania žalobcov bolo možné vyvodiť súhlasný prejav vôle, ktorého cieľom bolo obmedzenie hospodárskej súťaže. Za účelom preukázania či postupom uchádzačov pri predkladaní ponúk v súvislosti s ich účasťou vo VOS „Rekonštrukcia penziónu ENERGETIK“ nedošlo k porušeniu súťažných pravidiel, úrad posudzoval najmä obsah CD nosičov jednotlivých uchádzačov, spôsob stanovenia cien na základe vzájomného porovnania rozpočtov uchádzačov prostredníctvom cenových indexov a iné relevantné skutočnosti súvisiace s predkladaním ponúk, pričom zistil, že rozpočet podnikateľa TERCIA nachádzajúci sa na nosiči CD obsahoval v skrytých stĺpcoch „E“ a „F“, okrem vlastnej cenovej ponuky aj jednotkové ceny, t.j. cenovú ponuku podnikateľov VUMAT SK a B.C.D, rozpočet podnikateľa B.C.D. nachádzajúci sa na CD nosiči obsahoval v skrytom stĺpci „E“, okrem vlastnej cenovej ponuky aj cenovú ponuku podnikateľa VUMAT SK. Cenové ponuky neúspešných uchádzačov vykazovali 100 % zhodu v podobe konštantného cenového indexu. Cenová ponuka uchádzača TERCIA, ktorý sa umiestnil na treťom mieste bola vo všetkých 205 položkách rozpočtu 1,10 násobne vyššia ako ponuka uchádzača B.C.D., a zároveň vyššia ako ponuka VUMAT SK, jednotkové ceny uchádzača B.C.D., ktorý sa umiestnil na druhom mieste boli v rozpočte stanovené tak, aby bola jeho cenová ponuka vyššia ako cenová ponuka podnikateľa VUMAT SK a nižšia ako cenová ponuka podnikateľa TERCIA. Analýzou cenových ponúk jednotlivých uchádzačov bolo preukázané, že podnikatelia VUMAT SK, B.C.D. a TERCIA napriek tomu, že pôsobia na trhu ako konkurenti, nevypracovali svoje cenové ponuky nezávisle ale cielene pri ich tvorbe spolupracovali, a to tak, aby zvíťazila ponuka podnikateľa, ktorý bol dopredu určený, t.j. uchádzač VUMAT SK. Na základe dôkazov získaných analýzou podkladov a ďalším dokazovaním v administratívnom konaní dospeli orgány verejnej správy k záveru, že žalobcovia 1/, 2/ a 3/ uzatvorili dohodu obmedzujúcu súťaž podľa § 4 ods. 3 písm. a), c) a f) zákona č. 136/2001 Z.z. spočívajúcu v priamom alebo nepriamom určení cien tovaru alebo iných obchodných podmienok, v rozdelení trhu alebo zdrojov zásobovania a v koluzívnom správaní v predmetnej súťaži a ktorá je v zmysle § 4 ods. 1 zákona zakázaná.

101. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňového orgánu verejnej správy obsahujú všetky zákonom požadované náležitosti, žalovaný pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, dôkazy zhodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v administratívnom konaní vyšlo najavo.

102. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so závermi krajského súdu, obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, konštatujúc, že krajský súd sa náležite vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcov 1/ a 3/, uplatnenými v podaných správnych žalobách ktoré boli do

značnej miery identické s tými, ktoré žalobcovia následne uviedli v kasačných sťažnostiach. Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval námietky žalobcov 1/ a 3/ vznesené v kasačných sťažnostiach za nedôvodné a preto kasačnú sťažnosť žalobcu 1/ a kasačnú sťažnosť žalobcu 3/ ako nedôvodné v zmysle § 461 SSP zamietol.

6.

103. O náhrade trov kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Žalobcovia 1/ a 3/ v kasačnom konaní úspech nemali a žalovanému náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalobcovi 1/ a 3/ ani žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal.

104. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.